

2023. június 5. hétfő

Zsolt 100: Ujjongjatok az ÚR előtt az egész földön! Szolgáljatok az ÚRnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé! Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten! Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája. Menjete be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét! Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.

ApCsel 2,37-39: Ezek a szavak szíven találták őket. Ezt mondták Péternek és a többi apostolnak:

– Mit tegyünk, testvérek?

Péter így szólt hozzájuk:

– Tartsatok bűnbánatot, és keresztelkedjetek meg valamennyien Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és hogy megkapjátok a Szentlélek ajándékát! Mert tiétek az ígélet és gyermekeiteké, valamint mindazoké, akik távol vannak, és mindenkié, akiket meghív az ÚR, a mi Istenünk.

Igehirdetés: Péter pünkösdi beszéde után-- amit a múlt héten folytatásokban hallhattatok -- hangzik el a kérdés a Pétert hallgatóktól: Mit tegyünk, testvérek? Milyen jó, hogy megkérdezik! Van bennük vágy arra, hogy továbblépjének a helyzetükből. Nem állnak meg ott, hogy OK, igaza van, jól beszél, vagy ott, hogy olyan szép beszéd volt, teljesen megható, adjatok egy zsepit... Ők akarnak tenni egy lépést abba az irányba, amit megértettek. És mivel akarnak lépni, és van, aki vezesse őket, ezért tudnak is lépni: bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek, sőt a Szentlélek ajándékait is megkapják. Mi közünk nekünk ehhez?

Az első dolog azt hiszem, amit meghallhatunk ebből: ha hallgatom-olvasom Isten szavát, akkor az megérinthet. A megérintődést komolyan kell venni. Fontos, hogy azt élem meg, hogy engem érint ez, dolgom van vele. De ha itt leragadunk, akkor abból nem lesz semmi. Néhány perc-óra-nap és el is felejttem azt, ami megérintett, és minden megint ugyanúgy van: nincs változás az életemben. Sokszor éljük meg ezt az egy helyben topogást. Sokan felmentést is találnak: én ilyen vagyok, ilyenek születtem. Ez nagy hazugság és önfelmentés. Nyilván vannak adottságaink, de a személyiségünk nem állandó, statikus valóság, hanem formálódó és formálható is. A jó dolgok ugyanúgy szokássá tehetők, mint a rosszak. Nem vagyunk tehetetlenek.

Mit tegyünk, testvérek? -- mi a következő lépés: ha látom, akkor tegyem meg, ha nem látom, akkor kérdezzek! Ha az életemben nem látom a következő lépést, ha el vagyok akadva a lelki életemben, a kapcsolataimban, akkor ne habozzak elmenni valakihez, akit hitelesnek tartok és kérdezzek tőle. A legtöbb esetben nem olyan egyszerű a helyzet, mint itt, de azért Péter mondatából is van olyan, ami szinte mindig működik a mi életünkben is: tartsatok bűnbánatot.

NA kimondta! Lebukott! Megint a bűnbánat, ez az ócska szlogen, nem értenek ezek máshoz, csak a bűntudat-keltéshez! Igen, persze: ösztönösen húzódozunk a bűnbánattól. Olyanok vagyunk, mint azok, akik nem mennek el orvoshoz, nehogy kiderüljön valami. A bűnbánattartás olyan természetű dolog, hogyha őszintén végzem, akkor tuti kiderül valami. És ez rossz? Az én tapasztalatom az, hogy nem. Hiszen ez a rossz, amire rájöttem a bűnbánattartás közben, az addig is ott volt és pusztított, de most lehetőségem van szembe nézni vele. És ha ezt megtettem, akkor kérhetem Istentől a szabadulást belőle. És ha arra látok rá, hogy ez nagyon mélyen van az életemben, már több, mint rossz szokás, már függőség, akkor kérhetek segítséget is.

A rossz szokások, a megszokott bűneim, a kis otthonos piszok az életemben, nem csak azért baj, mert maga a bűn rossz, pusztító valóság, hanem azért is, mert eltompítja a az érzékelésemet és elveszi az életerőmet. Már nem látom a rosszat és ha látom is, nincs erőm a változásra. A bűnbánat ebből ragad ki engem. Timothy Keller amerikai protestáns lelkész néhány hete halt meg, tőle olvastam a következő gondolatot: „Az evangélium arra hív, hogy jöjj ahogy vagy, nem arra, maradj úgy, ahogy vagy!” Isten lelke formál bennünket, egyre növekvő szeretetre és szabadságra. Szintén ő fogalmazta meg: Az igaz, növekvő, evangélium központú élet gyümölcse legtöbbször a gyengédség. Hát formálódjunk ma is! Én azt hiszem, ha ma Isten szerető tekintetével rá tudsz majd nézni a napodra és tudsz így bűnbánatot tartani, nem ültél itt hiába!